

W 3 przypadkach — wystąpił wstrząs. 1 kot — zejście śmiertelne.

W 2 przypadkach rutynę podano na 5—10 min. przed wstrzyknięciem krwi — zaobserwowano wystąpienie wstrząsu z opóźnieniem.

II s e r i a d o ś w i a d c z e ń. W grupie *kontrolnej* na 9 przeprowadzonych doświadczeń w 7 przypadkach nastąpiło zejście śmiertelne, w 2 wystąpił głęboki wstrząs, po którym ciśnienie nie powróciło do normy.

W grupie doświadczeń z *rutyną* na 10 przeprowadzonych doświadczeń w 5 przypadkach nie wystąpiły żadne objawy wstrząsu, w 3 przypadkach wystąpił wstrząs, po którym ciśnienie w krótkim czasie powróciło do normy.

W celu wyjaśnienia mechanizmu ochronnego działania rutyny we wstrząsie poprzetoczeniowym badano wpływ różnych stężeń rutyny na czas aglutynacji metodą szkiełkową *in vitro* (90 doświadczeń).

W porównaniu doświadczeń kontrolnych aglutynacja z dodatkiem roztworu rutyny była opóźniona 2- a nawet 3-krotnie. Nie stwierdzono stałej zależności między stężeniem rutyny a czasem zahamowania aglutynacji. W mianach niższych różnica zwiększała się. Czas aglutynacji krwinek inkubowanych w rutynie na okres 5 godzin w temperaturze $+18^{\circ}\text{C}$ po przemyciu był zbliżony do czasu aglutynacji krwinek nieinkubowanych.

Doświadczenia z wpływem rutyny na odczyny serologiczne w toku.

WNIOSKI

W doświadczeniach na kotach wykazano, że rutyna w znacznym stopniu zmniejsza nasilenie wstrząsu poprzetoczeniowego, a w wypadku wstrząsu nieodwracalnego w znacznym stopniu zwiększa przeżywalność zwierząt. W większości przypadków po zastosowaniu rutyny można całkowicie zabezpieczyć zwierzę przed wystąpieniem wstrząsu poprzetoczeniowego.

Doświadczenia z wpływem rutyny na proces aglutynacji krwinek czerwonych wykazały, że rutyna hamuje ten proces i przedłuża czas aglutynacji.

A. DANYSZ

WPŁYW NAPROMIENIENIA USTROJU PROMIENIAMI ROENTGENA NA ODCZYNOWOŚĆ W STOSUNKU DO ATROPINY

Z Zakładu Farmakologii w Białymstoku
p. o. Kierownik: dr A. Danysz

Odczynowość ustroju na atropinę badano w przebiegu podostrej choroby popromiennej wywołanej napromieniem ustroju zwierząt laboratoryjnych promieniami Roentgena w dawkach mniejszych lub zbliżonych do DL 50 30 dni.

Stwierdzono zwiększenie się o 56% toksyczności atropiny dla myszy napromienianych (80 myszy).

Stwierdzono statystycznie znamienne zwiększenie się siły działania anty-perystaltycznego atropiny u zwierząt napromienianych (45 myszy).

Działanie mydriatyczne atropiny badano na myszach metodą Pulewki w modyfikacji własnej. Stwierdzono zwiększenie się siły działania mydriatycznego oraz zmniejszenie się wyjściowej szerokości źrenicy u myszy napromienianych zwłaszcza w okresie największego spadku liczby leukocytów.

A. DANYSZ

ODCZYNOWOŚĆ USTROJU NA ŚRODKI PARASYMPATYKOTONICZNE W CHOROBIE POPROMIENNEJ

Z Zakładu Farmakologii w Białymstoku
p. o. Kierownik: dr A. Danysz

Badano odczynowość ustroju w przebiegu podostrej choroby popromiennej na acetylocholinę, pilokarpinę i prostygminę. Chorobę popromienną wywoływano napromienieniem zwierząt laboratoryjnych promieniami Roentgena w dawkach zbliżonych do DL 50 30 dni.

Stwierdzono nieznaczne zmniejszenie się toksyczności pilokarpiny i prostygminy, a brak zmian toksyczności acetylocholiny u myszy napromienianych (240 myszy).

Stwierdzono od 2- do 28-krotne zmniejszenie się wrażliwości izolowanego rogu macicy, jelita cienkiego i oskrzeli na acetylocholinę, pilokarpinę i prostygminę (85 zwierząt). Nie stwierdzono natomiast zmniejszenia wrażliwości mięśni gładkich jelita cienkiego świnki morskiej na histaminę (18 zwierząt).

Stwierdzono, że prostygmina oraz acetylocholina pobudza perystaltykę jelit myszy napromienianych nieznacznie, lecz statystycznie znamienne słabiej niż myszy kontrolnych. Stwierdzono ponadto, że acetylocholina wywiera na perystaltykę jelit w nieznacznym stopniu działanie hamujące (efekt paradoksalny). Nie stwierdzono zmiany siły działania pilokarpiny. (Wszystkie doświadczenia 135 myszy).

Stwierdzono znamienne statystycznie obniżenie aktywności cholinoesterazy w jelitach, macicy i mózgu świnek morskich napromienianych.

W przebiegu podostrej choroby popromiennej stwierdzono zatem